

CRITICA CINE

Marcel·lí Borrell

Friki i surrealista

La història: Regió de la Picardie francesa, ara. Louise treballa en una fàbrica que explota a les empleades, tot aprofitant un cap de setmana, els directius desmantellen la factoria deixant al carrer un munt de dones que accepten la iniciativa de Louise de contractar un assassí professional per a carregar-se l'empresari...

La pel·lícula: *Louise-Michel* és una inclassificable comèdia negra, poblada per una colla de frikis escapats d'un frenopàtic al·lucinant, amb sabor a surrealisme i a l'absurd. De quan Alfred Jarry, Eugène Ionesco, Boris Vian, Arthur Adamov i la il·lustre acadèmia de la Patafísica regnaven damunt l'escena francesa de les darreres dècades. El tàndem gal Benoît Delépine-Gustave Kervern, periodistes que fan de guionistes i a l'inrevés, posen en marxa una delirant *road-movie* que busca venjança amb la resolució atàvica d'uns infants sàdics. El film també podria definir-se com un thriller salvatge i grotesc, amb una galeria de personatges estrafolaris que desafien la lògica més anàr-

quica, mitjançant el sarcasme d'un humor goma-2. Intentar descriure els gags demolidors sobre l'11-S novaiorquès, l'atemptat assassí d'una malalta terminal, les maquinacions sàdico-còmiques de la parella Louise-Michel i els personatges satèl·lits que pul·lulen al voltant d'aquest univers joiosament autista, desafia la capacitat narrativa d'aquesta crònica d'urgència. Els personatges de Louise (immensa i terrible Yolande Moreau) i Michel (immens i trapella Bouli Lanners) marquen el to al·lucinat, terrorista, d'unes aventures que es basen en el desastre capitalista d'una Europa en recessió laboral imparabile, però que desemboquen en una parella de bonnies & clydes, o d'assassins nats tipus Oliver Stone, transcendits en successives fases catatòniques, post-apocalíptiques i incontroladament mutants.

La imatge: Louise i Michel emergint de dins la panxa de la pastera que els ha transportat, furtivament, al Nou Món.

La frase: "Vistes des de la Lluna, les vostres reivindicacions són ínfimes i irrellevants", conclou el sicari de l'Amo adreçant-se a les treballadores. El cinema desafia la llei de la gravetat.

La recomanació: Indispensable per a cinèfils atrevits i oberts a un humor políticament incorrecte.

Louise-Michel

Directors: Benoît Delépine i Gustave Kervern. Intèrprets: Yolande Moreau, Bouli Lanners, Benoît Poelvoorde, Albert Duponel. França, 2008. 94 minuts. Rambla Lleida.